

Rozloučení s Otakarem

Milý Otakare, vážení a milí přátelé,

sešli jsme se zde zarmoucení, abychom se s Tebou, Otakare, rozloučili. Dovol, abych to za všechny udělala já, která jsem tak dlouho s Tebou sdílela Tvoji životní cestu...

Vždycky, když k nám z dálky jako právě teď, přicházelo jaro, vyrazil jsi v holínkách a staré bundě do lužního lesa, abys (cituji) do sebe natáhl vůni bahna, předjarní ptačí zpěv i srdcervoucí touhu být naplněn něčím palčivým, něčím, co je silnější než náš rozum a co uniklo genetické policii zvané civilizace... Osud však rozhodl jinak.

Narodil ses v Brně v roce 1933. I navzdory těžké době Ti rodiče zajistili krásné dětství, z velké části strávené v přírodě Vysočiny. Z chlapečka, který z okénka vesnické kadibudky okouzleně obdivoval krásu pavouka na sluncem zalitým krajoví pavučiny, časem vyrostl školák a posléze student brněnské univerzity. Tvým oborem se stala zoologie a hydrobiologie. Své učitele jsi překvapil již v prvním ročníku, když jsi, nezatížen předsudky a vybaven smyslem pro skvělý tah na branku, vypumpoval z černovických studní záplavu drobných korýšek *Bathynella natans*. Těch korýšek, které předtím marně hledalo mnoho biologů včetně slavného badatele profesora Absolona.

Po promoci jsi nejprve pracoval jako zoolog a hydrobiolog, objevil a popsal jsi 20 nových druhů korýšek. Následně ses začal věnovat i zoogeografii a vznikajícím oborům – ochraně přírody a ekologii. Byl jsi neúnavným bojovníkem za záchranu řek. Bojoval jsi dlouhých 13 let s úřady a komunistickým režimem, až se nakonec vyhlášení CHKO Litovelské Pomoraví stalo skutečností... Do české přírody jsi přivedl zpět bobry a na mnoha místech revitalizoval svoji milovanou řeku Moravu. To Tě posléze dovedlo k formulování teorie říční krajiny, teorie, která přináší úplně nový a převratný pohled na důležitost řek, jež jsou organickou součástí krajiny a kromě jiného také účinným nástrojem v protipovodňové ochraně. Po roce 1989 ses stal prvním profesorem ekologie v ČR a na PFUP jsi založil Katedru ekologie. Jsi autorem 130 původních vědeckých prací, monografie o teorii říční krajiny, 9 vědecko-populárních knih, držitelem 6 mezinárodních cen za pořady a filmy o přírodě. Po sametové revoluci jsi byl zvolen děkanem a tuto funkci jsi vykonával s obrovským nasazením v letech 1989–1993. Nelze vyjmenovat vše, čemu ses ve své profesi věnoval a čeho jsi dosáhl.

Říká se, že koho bozi milují, toho křížem navštěvují... V boji za záchranu řek jsi často byl novodobým hlasem volajícím na poušti.

Byl jsi ale také od dětství nadaný a nadšený sportovec, který to zkoušel od atletiky až po horolezectví a sjíždění dravých řek. Ještě v roce 2014 jste se s kamarádem ubránili útoku medvěda při sjíždění divoké řeky v Manitobě a o rok později jsi naposledy lovil královské lososy na řece Big Salmon River v oblasti Yukonu.

Podářilo se Ti jako málokomu spojit profesi biologa a ekologa s dobrodružstvím – sjížděním řek všech světadílů, které ve svém součtu představují originální obeplutí světa. Získané zkušenosti jsi tvořivě promítal do své vědecké činnosti... To všechno v našem společném rodinném životě i výchově syna Michala vyžadovalo mnoho vzájemné tolerance, pochopení a podpory zájmů toho druhého... Žít a nechat žít... Náš společný život byl a zůstane toho důkazem. Byl nesmírně činnorodý, často i hektický, protože se u nás, kde jsme oba na plný úvazek pracovali na Palackého univerzitě, prakticky také stále organizovala nějaká výprava. Jednou jsi jel Ty na vodu, jindy já na hory, anebo jsme někam jeli společně. Myslím, že jsme jeden druhého hodně inspirovali.

Především jsi ale byl dobrý a slušný člověk. Miloval jsi svoji rodinu, rodiče, sestru Naďu, našeho syna a vnoučata. Miloval jsi i svoje studenty, kolegy a kamarády z výprav, ale také ty nejnuznější z nuzných, s bídou kterých jsi se seznamoval na svých výpravách do třetího světa. Proto jsi byl i spoluzakladatelem naší první a jediné České horské nemocnice pro horaly v Pákistánském Karákóramu a podporoval jsi moje charitativní výjezdy do této nikoliv bezpečné země. Mohlo by se říct ještě mnohé, ale na to zde není dost času.

Řečeno slovy apoštola Pavla: Bojoval jsi dobrý boj, běh jsi dokončil a víru neztratil.

Neměli bychom plakat, že jsi odešel. Buďme vděčni osudu, že jsi tu s námi byl.